

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci **žalobce: N. X. P.**, zast. JUDr. Ludvíkem Hynkem, advokátem se sídlem Václavské nám. 2074/37, Praha 1, proti **žalované: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 11. 2014, č. j. CPR-15923-2/ČJ-2014-930310-V243, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2015, č. j. 2 A 59/2014 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) shora označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 11. 2014, č. j. CPR-15923-2/ČJ-2014-930310-V243. Žalovaná uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání stěžovatele a odvolání paní T. T. T., která směřovala proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly a eskort, ze dne 22. 8. 2014, č. j. KRPA-25030-102/ČJ-2013-000022. Tímto rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 4 let. Počátek běhu této doby byl stanoven od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky.

[2] Dříve než Nejvyšší správní soud mohl přistoupit k věcnému posouzení kasační stížnosti, která směřuje proti uvedenému rozsudku městského soudu, prověřoval, zda kasační stížnost byla podána včas. Zjistil přitom, že kasační stížnost je opožděná.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí soudu. Zmeškání této lhůty nelze prominout.

[4] Nejvyšší správní soud ze spisu městského soudu zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen dne 15. 2. 2015, a to prostřednictvím jeho tehdejšího zástupce Mgr.

Radima Strnada, advokáta se sídlem Příkop 8, Brno, který jej zastupoval v řízení o žalobě. Z *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* založené ve spise městského soudu vyplynulo, že datová zpráva s rozsudkem městského soudu byla do datové schránky uvedeného advokáta odeslána dne 13. 2. 2015 a doručena byla dne 15. 2. 2015. Datum odeslání napadeného rozsudku stěžovateli (13. 2. 2015) se shoduje s datem, kdy byl daný rozsudek odeslán žalované (té byl téhož dne taktéž doručen).

[5] Kasační stížnost ze dne 16. 3. 2015 byla odeslána z datové schránky JUDr. Ludvíka Hynka, advokáta, a do datové schránky Nejvyššího správního soudu byla dodána dne 16. 3. 2015, jak vyplývá ze záznamu na č. 1. 2 spisu. Stížnost je proto opožděná, jelikož posledním dnem dvoutýdenní lhůty k jejímu podání bylo pondělí 2. 3. 2015. K doručení napadeného rozsudku došlo v neděli 15. 2. 2015, dle pravidla počítání lhůt v § 40 odst. 3 s. ř. s. bylo proto posledním dnem dvoutýdenní lhůty k podání kasační stížnosti pondělí 2. 3. 2015.

[6] Nejvyšší správní soud sice nepřehlédl, že v kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že mu napadený rozsudek byl doručen dne 5. 3. 2015, obsah *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* založený ve spise městského soudu však nevzbuzuje nejmenší pochybnosti, že údaj uváděný stěžovatelem neodpovídá skutečnosti a že k doručení napadeného rozsudku došlo již 15. 2. 2015.

[7] Dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, je-li podán opožděně. Na základě uvedeného ustanovení ve spojení s § 120 s. ř. s. Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro opožděnost odmítl.

[8] S ohledem na odmítnutí kasační stížnosti se již Nejvyšší správní soud nemohl věcně zabývat kasačními námitkami a veškerého smyslu pozbylo rovněž rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu